

L'Eduard és...

Un noi que pensa que descriure's a un mateix és molt difícil... I probablement aquest fet pot ser un bon punt d'inici de la seva descripció. Creu que és difícil autovalorar-se perquè és evident que no es pot ser objectiu amb un mateix, i que per tant, la informació que dóna una auto descripció no és gens fiable. Aquest és un petit exemple d'una característica de l'Eduard: és molt **analític**, ho és "per defecte", però a més a més li agrada ser-ho. Li agrada tenir informació fiable sobre la que prendre decisions, i no li agrada que es confongui "informació" per "opinió" (i.e., queda clar, doncs, que aquesta descripció és pura opinió!). A l'Eduard li agrada pensar, reflexionar, i fer-se esquemes conceptuals dels problemes que té i dels plantejaments de vida. Li agrada buscar la lògica a problemes i projectes nous, des d'una perspectiva global i buscant el "sentit comú".

Suposo que el sentit analític de l'Eduard va molt lligat amb una altra característica seva: és molt **crític**. Ho és una mica amb ell mateix, però també amb els altres. Això no vol dir que expressi la seva disconformitat amb "mala llet", intenta buscar una manera positiva d'expressar el seu punt de vista... però és un noi molt **transparent**, i és incapaç de ser hipòcrita (ni és capaç, ni ho vol ser). En aquest sentit, durant els últims anys s'ha convertit en un ferm defensor de la "crítica constructiva", de la qual ha estat "víctima" moltes vegades i que ha acabat apreciada com al millor mètode per aprendre... i és que, per sobre moltes coses, a l'Eduard li agrada molt aprendre. Amb el temps s'ha adonat que per aprendre cal intentar treure el cap per sobre els prejudicis i ser receptiu a noves idees (tot i que un cop rebudes, passin un "filtratge" intens d'anàlisi), cosa que no sempre aconsegueix, però que intenta.

Aquestes característiques que he dit fins ara fan que l'Eduard s'ho passi molt bé en converses transparents, on tothom deixi clar fins a quin punt estan donant informació i on comença l'opinió, on la gent s'escolti els uns als altres abans de fer judicis... I fa que no suporti les converses on manqui algun d'aquests factors.

A part de ser un "cap quadrat", l'Eduard és (era) un noi molt **idealista**: li agrada treballar en causes en les que creu (creia!), sigui a nivell professional o col·laborant en associacions o ONGs.... o dit d'altra manera, li costa molt treballar en projectes en els que no creu. L'Eduard és (era) molt **enèrgic i positiu**, tan a nivell laboral com a l'hora de fer activitats de lleure. Durant molt temps el seu lema ha estat "carpe diem", convençut que la vida cal viure-la amb intensitat.

Aquestes característiques fan que sigui un candidat perfecte per col·laborar amb gent racional, amb conviccions i ganes de fer coses... però que, en canvi, es frustri molt quan topa amb gent o organitzacions que actuen per inèrcies sense lògica racional i que no tenen energia per canviar les coses.